

Αποβατικές ενέργειες τύπου Ιβοζίμα ονειρεύονται στο ΓΕΕΘΑ με την απόκτηση των LAV-7A1

Γράφει ο Υποναύαρχος ε.α. Δημήτριος Τσαϊλός

Οι Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις (ΤΕΔ) θα συνεχίσουν να βελτιώνουν την ικανότητά τους να μας ανταγωνίζονται στη θάλασσα και τον αέρα γύρω από την επικράτειά τους, αυξάνοντας την εμβέλεια στην οποία μπορούμε να εκτελέσουμε αμφίβιες επιχειρήσεις καθιστώντας τους πεζοναύτες και τα αμφίβια πλοία μας αρκετά ευάλωτα. Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΕΔ) πρέπει να υιοθετήσουν νέες επιχειρησιακές έννοιες και νέες ή τροποποιημένες δυνατότητες για αμφίβιες επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν αυτές τις τάσεις και επιτρέπουν στο Πολεμικό Ναυτικό και την ομάδα των Πεζοναυτών μας να συνεχίσουν να υποστηρίζουν τις ελληνικές προσπάθειες για την αποτροπή της επιθετικότητας, την αντιμετώπιση κρίσεων και την εκμετάλλευση της θαλάσσιας υπεροχής ως ασύμμετρο στρατιωτικό πλεονέκτημα.

Οι παραδοσιακές αμφίβιες επιχειρήσεις, όπως διαδραματίστηκαν στο παρελθόν, πλέον είναι ιδιαίτερα ευάλωτες σε Antiship Capable Missile (ASCM) και πυραύλους εδάφους-αέρος surface-to-air missile (SAM) που μπορούν να φτάσουν εκατοντάδες μίλια μακριά. Μια μεγάλη αποβατική επίθεση στο παρελθόν περιλάμβανε αρματαγωγά που επιχειρούσαν κοντά σε εχθρικές ακτές για ώρες για να ξεφορτώσουν τους πεζοναύτες και τον εξοπλισμό τους χρησιμοποιώντας ελικόπτερα, τεθωρακισμένα οχήματα μικρής εμβέλειας, απροστάτευτα hovercraft

και άλλα σκάφη. **Αυτού του είδους οι επιχειρήσεις μεγάλης κλίμακας σίγουρα δεν είναι βιώσιμες σε μελλοντικές συγκρούσεις.**

Επιπλέον, οι μεγάλες αμφίβιες επιθέσεις μπορεί να μην είναι απαραίτητες στο μέλλον, χάρη στις ίδιες τεχνολογίες όπλων ακριβείας. Πολύ μικρότερες επίγειες μονάδες και δυνατότητες διασκορπισμένες σε μεγάλες περιοχές μπορούν οι ίδιες να χρησιμοποιήσουν πυραύλους εδάφους-αέρος (SAMs), ASCM και άλλα όπλα για να επιτύχουν σημαντικά αποτελέσματα. Αυτό αυξάνει τη σημασία των αμφίβιων επιδρομών εναντίον εγκαταστάσεων εχθρικών όπλων και την αξία των μικρών βάσεων εκστρατείας για τις ΕΕΔ να χρησιμοποιούν SAM και ASCM για να αμφισβητήσουν την πρόσβαση του εχθρού και να περιορίσουν τις επιλογές του.

Εννοιολογικά, αντί να επιδιώκουμε να μιμηθούμε το Σώμα Πεζοναυτών των ΗΠΑ σε μικρότερη κλίμακα, οι αμφίβιες δυνάμεις της Ελλάδας θα πρέπει να εξεταστούν ως επίλεκτες μονάδες αμφίβιων καταδρομών ή «θαλάσσιων επιδρομών/καταστροφών». Στη συνέχεια να επιφορτιστούν με εναλλακτικές αμφίβιες αποστολές σε μια διευρυμένη έννοια της «άμυνας του νησιού». Για παράδειγμα, μπορούν να επιχειρούν με οπλισμένα ταχύπλοα μικρότερα πλοία ή και μη στελεχωμένα σκάφη τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη κινητών αντιπλοϊκών ή αντιαρματικών και αντιαεροπορικών οπλικών συστημάτων σε χαρακτηριστικά σημεία νησιών και πλωτές πλατφόρμες, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών ή αλιευτικών σκαφών, για να παρουσιάσουν πρόσθετες προκλήσεις προς τις ΤΕΔ ως μέρος μιας συνολικής θαλάσσιας ελληνικής εκστρατείας άρνησης. Επιπλέον, ως εξειδικευμένο αμφίβιο ελαφρύ πεζικό, η Διακλαδική Διοίκηση Ειδικού Πολέμου (ΔΔΕΠ) θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε μια στρατηγική για την απομόνωση και τη φθορά των ΤΕΔ ακόμη και αν αποβιβαστούν σε ελληνικά νησιά.

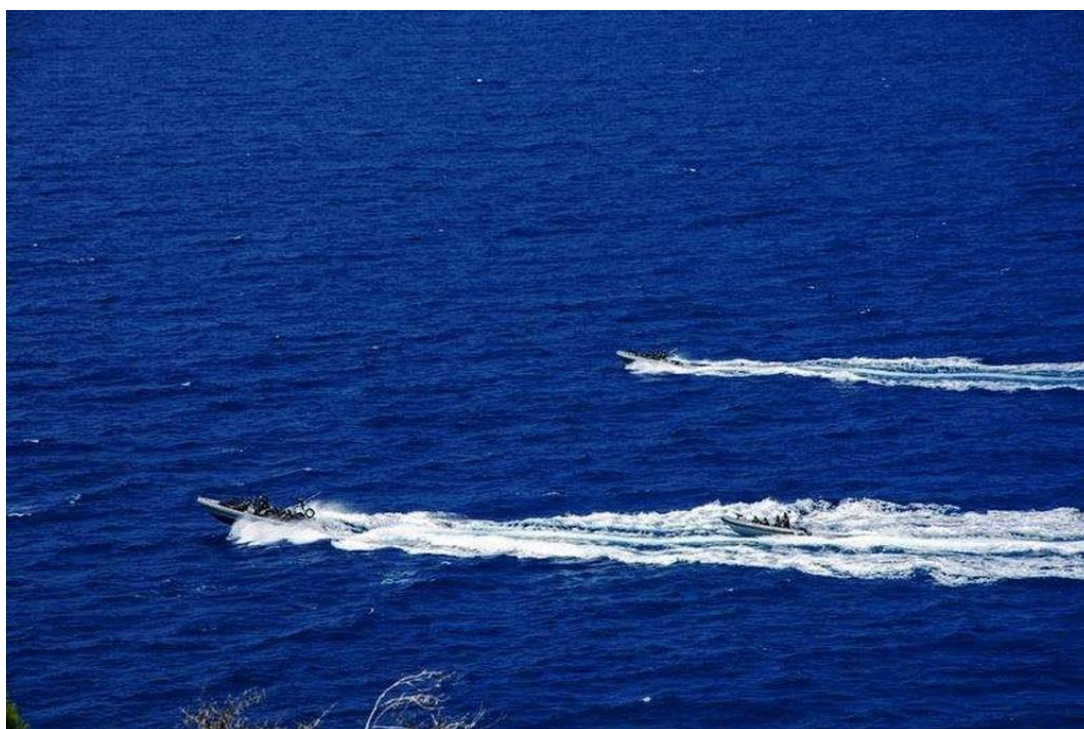
Αυτά τα αμφίβια άρματα (AAVC-7A1) για τα οποία δόθηκε έγκριση της πιθανής πώλησης στην κυβέρνηση της Ελλάδας, από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, υποστηρίζουν τους στόχους εξωτερικής πολιτικής και εθνικής ασφάλειας των Ηνωμένων Πολιτειών, συμβάλλοντας στη βελτίωση της ασφάλειας της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή οι ΕΕΔ θα μπορούσαν να τα χρησιμοποιήσουν σε επιχειρήσεις ΝΑΤΟ με τις Ηνωμένες Πολιτείες (και ειδικότερα το Σώμα Πεζοναυτών των ΗΠΑ) σε αμφισβητούμενα περιβάλλοντα. Το Σώμα Πεζοναυτών των ΗΠΑ διέρχεται μια διαδικασία θεμελιώδους αναθεώρησης των τρόπων λειτουργίας του ενόψει των νέων προκλήσεων. Και υπάρχει η προσδοκία ότι οι Αμερικανοί και οι Έλληνες πεζοναύτες θα πολεμούσαν σε χωριστούς χώρους μάχης αλλά με συγχρονισμένο τρόπο. Αναμφισβήτητα, μια ελαφρύτερη αλλά πιο ευέλικτη ελληνική αμφίβια δύναμη θα μπορούσε να προσφέρει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα για τις επιχειρήσεις της συμμαχίας.

Στο πνεύμα αυτό, τις επόμενες δεκαετίες, το Σώμα Πεζοναυτών και το Πολεμικό Ναυτικό θα χρειαστεί να αποκτήσουν μια σειρά από νέες πλατφόρμες για να βελτιώσουν τις αμφίβιες ικανότητές τους για την υποστήριξη αυτών των τάσεων. Αλλά ακόμα και με την προμήθεια αυτών εκτιμάται ότι θα είναι ανίκανες να εκτελέσουν αμφίβιες επιχειρήσεις σε αμφισβητούμενα περιβάλλοντα, καθώς δεν θα διαθέτουν την αμυντική ικανότητα να προστατευτούν από τον μεγάλο αριθμό των αντίπαλων όπλων που πιθανότατα θα αντιμετώπιζαν καθώς θα πλησιάζουν στις ακτές ενός εχθρού.

Οι αμφίβιες δυνάμεις θα δυσκολευτούν επίσης να μειώσουν την τρωτότητά τους πραγματοποιώντας προσγειώσεις σε νησίδες, επειδή τα διατιθέμενα αρματαγωγά δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα και επίσης σχεδόν όλος ο θαλάσσιος εξοπλισμός είναι πολύ βαρύς για να ανυψωθεί από ελικόπτερα, αλλά και τα αεροσκάφη δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν με ασφάλεια

όσες διελεύσεις θα απαιτηθούν για υποστήριξη των αμφίβιων πλοίων στο εύρος που χρειάζονται. Ωστόσο, οι καταδρομείς και πεζοναύτες θα μπορούσαν να μετακινηθούν σε μεγαλύτερες αποστάσεις με εναέρια μέσα για μικρές επιδρομές.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο εάν οι ΕΕΔ θα συγκεντρώσουν τη στρατιωτική αλλαγή δομής που απαιτείται και θα επανεξετάσουμε εκ βάθρων πως να προσαρμόσουμε τις αμφίβιες ικανότητές μας. Πράγματι, λόγω της ουσιαστικής έλλειψης ανάπτυξης κοινών δυνατοτήτων των ΕΕΔ και του σημαντικού ρόλου της Επίγειας Δύναμης Αυτοάμυνας Νήσων στις αποφάσεις αμυντικής ικανότητας, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα η ΔΔΕΠ να μην καταφέρει να αλλάξει πολύ όσον αφορά την εννοιολογική εστίαση και τη διαμόρφωση. Ωστόσο, μια προσέγγιση τεράστιου κόστους για την αμφίβια ικανότητα της Ελλάδας δεν θα ήταν ούτε έκπληξη ούτε πρωτόγνωρη, αλλά αντιλαμβανόμαστε ότι τα υπόλοιπα αμυντικά προγράμματα εκσυγχρονισμού του ΠΝ και της Αεροπορίας θα έμεναν στα χαρτιά.

Οι ΕΕΔ θα πρέπει να επικεντρωθούν στο πώς να χρησιμοποιήσουμε την αμφίβια δύναμη ως μέρος μιας στρατηγικής για την εκμετάλλευση των αδυναμιών των ΤΕΔ. Να αποτελέσουν τρομερές θαλάσσιες και αεροπορικές απειλές άρνησης στις δυνάμεις της Τουρκίας, με σκοπό, να δυσκολευτούν πολύ να αναπτύξουν παρουσία σε μικρά νησιά. Η αμφίβια δύναμη της Ελλάδας μπορεί να είναι σε καλύτερη θέση για να λειτουργήσει ως μέρος μιας πλήρως ολοκληρωμένης ναυτικής στρατηγικής, σχεδιασμένης να θέτει πολλαπλές θαλάσσιες απειλές αντιπρόσβασης/ περιοχής απαγόρευσης (A2/AD) για την Τουρκία σε όλη τη

νησιωτική αλυσίδα. Η ΔΔΕΠ θα πρέπει επίσης να μειώσει την εξάρτησή της από μεγάλα, ευάλωτα αρματαγωγά. Ακριβώς όπως το Σώμα Πεζοναυτών των ΗΠΑ, οι ελληνικές αμφίβιες δυνάμεις πρέπει να γίνουν πιο ανθεκτικές, ευέλικτες και διασκορπισμένες προκειμένου να αρνηθούν τον θαλάσσιο επιχειρησιακό χώρο της Τουρκίας. Αυτό θα περιλάμβανε μεγαλύτερη εστίαση σε μικρότερες, πιο αναλώσιμες και λιγότερο δαπανηρές πλατφόρμες, καθώς και την εισαγωγή νέων καινοτόμων τεχνολογιών.

*Ο Δημήτριος Τσαϊλάς είναι απόστρατος Αξιωματικός του ΠΝ, δίδαξε επί σειρά ετών στις έδρες Επιχειρησιακής Σχεδίασεως καθώς και της Στρατηγικής και Ασφάλειας, σε ανώτερους Αξιωματικούς στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου. Σήμερα είναι μέλος και ερευνητής του *Institute for National and International Security*, και του *Strategy International*.*

<https://defencereview.gr/>